

Arrest

nr. 325 146 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 14 december 2019, dient op 19 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 20 november 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker een eerste keer gehoord wordt op 7 mei 2024 en een tweede keer op 28 augustus 2024.

1.3. Op 18 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 22 oktober 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de clan Reer Hamar. U spreekt Somali en een beetje Engels. U heeft een zus. U bent weduwnaar en heeft een dochter.

U bent geboren op [...] te Mogadishu (district Wadajir/Medina, provincie Benadir). Uw jongere zus overleed toen u nog klein was. U ging naar de Koranschool. In 2003 werd uw huis overgenomen door [T.B.] en [D.B.], twee broers van de Habr Gedir-clanmilitie. Jullie verhuisden tijdelijk naar kennissen. Toen uw vader, via bemiddeling van buurtbewoners, de eigendom probeerde terug te krijgen, werden hij en uw moeder door de broers neergeschoten. U bevond zich toen op de Koranschool. Uw paternale oom [M.] nam u mee naar Jowhar (provincie Middle Shabelle). U woonde bij hem en werkte in zijn cinema. Daarnaast knipte u soms de haren van de andere jongens, om wat bij te verdienen. Toen de Rechtbanken (Islamic Courts Union, ICU) kwamen, dwongen ze alle cinema's tot sluiting. Daarbij werden u en een collega geslagen, terwijl uw oom werd opgepakt. Later kreeg u het verbod om bepaalde kapsels te knippen. Nadat de ICU werd verdreven, kon u uw werk in de cinema en als kapper hervatten.

In mei 2009 nam al-Shabaab (verder AS) controle van de stad. Ze verplichtten uw oom om zijn cinema te sluiten. Op 26 juni 2009 was u met 13 of 14 jongens aan het voetballen toen u benaderd werd door AS leden. U werd met twee anderen meegenomen en opgesloten in het gebouw van UNICEF, dat AS als basis gebruikte. Na drie nachten werden jullie tijdens de het avondgebed uit jullie cel gehaald. Er deed een man een toespraak waarin hij zei dat Somalië aangevallen is geweest en jullie de generatie waren die het land moesten verdedigen. Hij wou dat u zich bij hen zou aansluiten. Op de 29ste dag van uw gevangenschap ging u voor het avondgebed nog naar het toilet. U waste traag uw handen. De bewaker besteedde geen aandacht meer aan u en begon al te bidden. Zo kon u via een boom over de muur klimmen en ontsnappen. U vluchtte naar het huis van uw oom. De volgende ochtend vertrok u met een transportwagen naar Mogadishu. Na een overnachting in Balcad arriveerden jullie in Bakara Markt. U ging naar uw maternale oom die als ontheemde in Ceelasha Biyaha woonde. U en een verwante vertrokken richting Kenia. Na twee nachten en twee dagen arriveerden jullie in Doble.

Jullie gingen de Somalisch-Keniaanse grens over en werden opgevangen door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM). U werd toegewezen aan het Dabayhe kamp in Dadaab. Op een dag werd u gedeporteerd naar de Somalische grensstad Doble. U vroeg uw maternale tante [A.] om geld en kon twee dagen later opnieuw de Somalisch-Keniaanse grens overgaan. Eind 2009 werd u getransfereerd naar het Kakuma vluchtelingenkamp in het westen van het land. In die periode overleed uw paternale oom [M.]. U ging vijf jaar naar school in het kamp. In 2012 overwoog u terug te keren naar Somalië. Uw achterneef, [B.A.], raadde u dat af aangezien de Habr Gedir-militieleden, die uw huis hadden overgenomen, nog steeds macht hadden. In 2014 ging u een religieus huwelijk aan met de Somalische vrouw [A.M.S.]. Jullie dochter, [R.A.A.], werd in het Kakuma kamp geboren op 26 november 2014.

Een half jaar later vertrok u naar Zuid-Sudan. Daar betaalde u smokkelaars 900 euro en 1.600 euro voor uw reis naar Sudan en Libië. In Libië werd u elf maanden gemarteld. In juni 2016 betaalde u 2.000 euro voor de oversteek van de Middellandse Zee. U kon met de trein Parijs (Frankrijk) bereiken en diende er op 11 augustus 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 december 2017 nam de Office Français de Protection des Réfugiés et Apatrides (verder OFPRA) een negatieve beslissing inzake uw asielaanvraag. Deze beoordeling werd bevestigd door de Cour Nationale du Droit d'Asile (CNDA) op 10 oktober 2019. Op 14 december 2019 reisde u met de auto naar België. U verzocht de Belgische staat om internationale bescherming op 19 december 2019.

In België bleef u uw vermiste vrouw en kind zoeken, zowel via de Rode Kruis tracing als via uw Somalisch netwerk. U vernam dat ze waren teruggekeerd naar Somalië. Uw echtgenote was op 2 augustus 2022 omgekomen bij een bomaanslag en uw dochter woont nu bij uw schoonmoeder [K.] in Mogadishu.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken neer: (1) uw UNHCR vluchtelingenregistratiedocument, opgesteld in het Kakuma kamp op 26 augustus 2009, (2) uw Keniaanse vluchtelingenkaart, geldig van 31 maart 2011 tot 30 maart 2016, (3) uw rantsoenkaart van het Kakuma kamp, (4) een kopie van een overlijdensakte op naam van [A.M.S.], opgesteld door dr. [M.Y.H.] van het Madina Hospitaal te Mogadishu op 3 augustus 2022, (5) het ICRC tracingformulier van uw vrouw en dochter, opgesteld op 20 oktober 2020, (6) twee psychologische attesten, opgesteld door [E.V.U.] te Lubbeek op 7 mei 2022 en te Lier op 20 april 2024, (7) een ziekenhuisattest betreffende uw verkeersongeval, opgesteld te Antwerpen op 12 maart 2021, (8) twee attesten van uw werkgever, opgesteld in het kader van de coronapandemie te Kallo op 11 december 2020 en 13 januari 2021, en (9) een bevestiging van uw deelname aan een inburgeringscursus, opgesteld door [A.M.].

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij de aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u zich goed te voelen (notities persoonlijk onderhoud dd. 7 mei 2024 (verder 'notities I'), p. 2). Een tijd later overhandigde u een attest van uw psycholoog, waaruit blijkt dat u twee jaar lang psychologische begeleiding heeft gekregen. U maakte gebruik van oefeningen en slaapmedicatie om donkere gedachten tegen te gaan. Er werd nagegaan of de protection officer (PO) en tolk iets konden doen om u meer comfortabel te maken, waarop u antwoordde dat het geen probleem is (notities I, p. 10-11). Bij de aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan uw rug te hebben overbelast tijdens uw werk. U stelde wel in staat te zijn het interview te doen. U werd gewezen op uw mogelijkheid om extra pauzes te nemen, recht te staan, te wandelen, en aan te geven indien u teveel pijn zou hebben (notities persoonlijk onderhoud dd. 28 augustus 2024 (verder 'notities II'), p. 2). Bij de afloop van elk persoonlijk onderhoud bevestigde u in staat te zijn geweest uw relaas naar voren te brengen en vragen te beantwoorden (notities I, p. 24 & notities II, p. 14).

Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities I, p. 3 & notities II, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u **tegenstrijdige verklaringen** heeft afgelegd omtrent uw verblijfssituatie in Somalië in de jaren voorafgaand aan uw vertrek. Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud wou u maar één opmerking maken in verband met uw eerdere interviews op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Toen u in 2009 door al-Shabaab werd benaderd, was u niet aan het verbouwen (vragenlijst CGVS dd. 3 november 2020 (verder 'vragenlijst CGVS'), vraag 3.1), maar wel aan het voetballen. Er waren geen andere fouten die u wou melden (notities I, p. 2). Nochtans had u tijdens een eerder interview ook verteld dat u niet in 2003 (notities I, p. 6), maar wel in 1994 naar Jowhar was verhuisd (verklaring DVZ dd. 3 januari 2020 (verder 'verklaring DVZ'), vraag 10). Uw twee jaar jongere zus zou dan ook in Jowhar zijn geboren (ibidem, vraag 17). De meest opmerkelijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld in de verklaringen die u aflegde in het kader van uw Franse asielprocedure. Op 21 februari 2024 diende het CGVS een verzoek in om inlichtingen betreffende uw asielaanvraag in Frankrijk. Twee weken later ontving het CGVS uw stukken van de OFPRA (toegevoegd aan uw administratief dossier). **Tijdens uw interview daar verklaarde u uitdrukkelijk in Mogadishu te hebben gewoond tot uw vertrek uit Somalië, in 2009, toen u 16 jaar oud was.** U had wel meermaals de stad verlaten wanneer er gevechten plaatsvonden. Dan bleef u tijdelijk, een drielal maanden, op een andere plaats vooraleer terug te keren naar Mogadishu. Wanneer u over deze toevluchtplaatsen bevraagd werd, kon u zich enkel "Joha" herinneren (OFPRA, entretien, n. 16-08-23976, dd. 5 oktober 2017 (verder 'entretien'), p. 2). Wanneer werd gevraagd of Mogadishu uw laatste verblijfplaats was in Somalië, antwoordde u bevestigend. U woonde in het district Wadajir. U beantwoordde vragen over de faciliteiten, voorname gebouwen en de plaatsen waar u boodschappen deed (entretien, p. 3). U beschreef uw persoonlijk herinneringen van de strijd tussen de Transitional Government en de Islamic Courts Union (ICU) in 2006 in Mogadishu. U beschreef ook het bestuur van de ICU en de impact op uw dagelijks leven. Specifiek verwees u naar een vredige tijd en de gedwongen sluiting van cinema's (entretien, p. 4). Aangezien er geen clanconflicten en plunderingen meer plaatsvonden, was het "dag en nacht" verschil voor de bewoners van Mogadishu (entretien, p. 5). In 2009 verliet u Somalië "met burens uit Mogadishu" (entretien, p. 7). Wanneer mensen in het vluchtelingenkamp in Kenia u vroegen vanwaar u afkomstig was, zei u "Hamar" – de bijnaam van Mogadishu (entretien, p. 8). Er moet worden vastgesteld dat u in Frankrijk uitgebreide, concrete en eenduidige verklaringen aflegde omtrent uw verblijf in Mogadishu. Op geen enkel moment maakte u gewag van communicatieproblemen, niet bij de Franse OFPRA en niet bij het Belgische CGVS toen u bevraagd werd over uw asielprocedure in Frankrijk. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw herkomst uit Jowhar, een stad in de provincie Middle Shabelle.

In het kader van uw Belgische asielprocedure verklaarde u in de periode 2003-2009, de jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië, in de stad Jowhar te hebben gewoond (verklaring DVZ, vraag 10 & vragenlijst CGVS, vraag 3.8 & notities I, p. 6 & notities II, p. 5). Er werd vastgesteld dat u bijzonder veel kon vertellen over **Jowhar** (notities I, p. 13-17 & notities II, p. 15-17). Uw uitgebreide kennis is verbazingwekkend, zelfs indien enkel rekening zou worden gehouden met uw verklaringen in België. U zou immers niet in Jowhar zijn geboren. U zou erheen zou verhuisd in 2003, als 11-jarige jongen. U zou in 2009, toen u 16 jaar oud was, uit Jowhar zijn vertrokken. Zodoende zou u maximum zes jaar, als kind en jongvolwassene, in Jowhar hebben gewoond en 15 jaar geleden de stad hebben verlaten. **Uw uitvoerige kennis kan moeilijk gerijmd worden met dit door u voorgehouden profiel, wat een ingestudeerde indruk geeft.** De ingestudeerde aard blijkt eveneens uit de vaststelling dat u in uw verklaringen over uw persoonlijke vervolging afweek naar de opmaak van Jowhar (o.a. notities I, p. 18-19 & notities II, p. 8, 10-11). Dit kan ook in het licht van uw Frans asioldossier worden gezien. De OFPRA noemde uw verklaringen omtrent uw verblijf in Mogadishu "oppervlakkig en algemeen": "en effet, elles ont consisté en l'évocation de faits notoirement connus, sans plus de précisions quant aux impacts sur la vie personnelle" (vrije vertaling: "ze bestonden eigenlijk uit het benoemen van bekende gebeurtenissen, zonder te preciseren hoe deze een impact hadden op zijn persoonlijk leven") (OFPRA, n. 16-08-23976, decision dd. 29 december 2017 (verder 'decision'), p. 2). De

beroepsrechtbank beoordeelde deze verklaringen als "brefs et évasifs" (vrije vertaling: "beknopt en ontwijkend") (Cour Nationale du Droit d'Asile, n. 18015921, dd. 10 oktober 2019 (verder 'CNDA'), p. 3). Uit de interviewnotities blijkt inderdaad dat u niet veel kon vertellen over de geografische en politieke opmaak van Mogadishu. U wees uw onwetendheid toe aan uw jonge leeftijd en lang verblijf in het buitenland (o.a. entretien, p. 3, 5). U was toen 8 jaar weg uit Somalië. Ten tijde van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS was u 15 jaar weg uit Somalië. Desondanks kon u ditmaal wel uitgebreid vertellen over uw laatste verblijfplaats in uw land van herkomst. **De vaststelling dat uw kennis dermate is verbeterd terwijl er bijna dubbel zoveel tijd is verstreken sinds uw vertrek uit Somalië, leidt tot de conclusie dat deze kennis ingestudeerd is.** Uw vertrouwde met Jowhar is inconsistent met zowel uw voorgehouden profiel als uw eerdere verklaringen in Frankrijk.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van uw herkomst ondermijnd door uw verschillende verklaringen omtrent uw vervolging, vluchtmotief en terugkeervrees. Toen de Franse asielambtenaar u vroeg omwille van welke redenen u uw herkomstland had verlaten, wees u naar de moord op uw ouders en uw behoren tot de minderheidsclan Reer Hamar. U repte geen woord over de Rechtbanken of al-Shabaab (entretien, p. 9). De directe aanleiding van uw vertrek was ingegeven door familiale en sociaaleconomische motieven. Zo werd u na de dood van uw ouders, in 2003, opgevangen en opgevoed door uw oom. Zijn vrouw was hiermee echter niet opgetogen. Toen uw oom in 2009 overleed, werd u door zijn vrouw uit het huis gezet. Er werd gevraagd waarom u toen meteen naar het buitenland vertrok, en niet naar een andere plaats in het binnenland. U antwoordde: "mon oncle avait remplacé mes parents et il a tout fait pour moi et donc il était tout pour moi et donc c'est comme si j'étais devenu aveugle" (vrije vertaling: "mijn oom had mijn ouders vervangen en heeft alles voor mij gedaan. Hij was dus alles voor mij. Zonder hem was het alsof ik blind was geworden") (entretien, p. 10). In verband met uw vrees bij terugkeer, stelde u geen netwerk te hebben en tot een minderheidsclan te behoren. Opnieuw maakte u geen melding van de Rechtbanken of al-Shabaab (ibidem). Er werd gevraagd naar specifieke incidenten, andere dan de algemene veiligheidssituatie, die hadden geleid tot uw vlucht in 2009. U had slechte herinneringen aan uw land van herkomst. Tijdens uw verblijf in Mogadishu durfde u het huis niet te verlaten uit vrees voor rekrutering door de Rechtbanken of al-Shabaab. Zo zouden in 2008 jongeren uit uw wijk meegenomen zijn geweest. **U bevestigt dat u nooit persoonlijk geviséerd bent geweest door al-Shabaab.** Uw vlucht was een voorzorgsmaatregel, ingegeven door uw algemene vrees voor de islamistische groeperingen die jongeren viseerden (entretien, p. 11). De Franse OFPRA besloot dat in uw hoofde geen sprake was van een persoonlijke vrees voor gedwongen rekrutering (decision, p. 2). De verklaringen die u in België aflegde, kunnen opnieuw worden gezien in het licht van de beoordeling van de Franse asielinstanties. Waar eerder geen sprake was van een persoonlijke vrees voor rekrutering door al-Shabaab, beschreef u bij de Belgische asieldiensten hoe u in Jowhar door al-Shabaab gevangen genomen werd. De militanten probeerden u te hersenspoelen met dagelijkse toespraken. U vermoedde dat u op een later moment zou worden gedwongen om hun groepering te vervoegen (vragenlijst CGVS, vragen 3.1, 3.5 & notities I, p. 21-23 & notities II, p. 7-13). Er dient te worden vastgesteld dat u uw verklaringen aanpast en bijstuurt doorheen uw verschillende asielprocedures in Europa. Dit ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië daadwerkelijk te hebben verbleven in de stad Jowhar, gelegen in de provincie Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Jowhar, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u voor uw vertrek uit Somalië in Jowhar heeft verbleven, kan evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich, volgens uw verklaringen, in deze stad hebben voorgedaan. Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd u nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (notities I, p. 3 & notities II, p. 4). U werd ook meermaals uitgebreid geconfronteerd met de tegenstrijdige informatie in uw Frans asioldossier. U werd gewezen op het feit dat u verschillende verklaringen had afgelegd over uw verblijfssituatie voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië. U bleef deze inconsistenties ontkennen. U volhardde in de bewering dat u in Frankrijk en België precies hetzelfde had verteld (notities I, p. 22-23 & notities II, p. 14, p. 17-18). Er dient te worden besloten dat u niet de waarheid heeft verteld over uw laatste verblijfplaats in Somalië en de redenen waarom u uw herkomstland heeft verlaten. Uw beschrijvingen van uw persoonlijk leven in de jaren voorafgaand aan uw vertrek zijn geheel tegenstrijdig. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe

gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. In casu dient te worden vastgesteld dat, omwille van het geheel van tegenstrijdigheden, geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Jowhar en aan de vervolgingsfeiten die zich daar zouden hebben voorgedaan. Daarentegen heeft u consistente verklaringen afgelegd over uw clanaffiliatie, de dood van uw ouders, en uw geboorte en verblijf in Mogadishu. **Uw nood aan internationale bescherming dient dan ook te worden beoordeeld ten aanzien van Mogadishu, de plaats waar u bent geboren en langdurig heeft verbleven.**

In verband met uw beschermingsbehoefte dient te worden opgemerkt dat u behoort tot de etnische minderheidsgroep Reer Hamar. Uw clanaffiliatie wordt niet betwist, maar volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade vast te stellen. Toen u bevraagd werd over uw terugkeervrees, wees u niet naar uw clan. Evenmin beriep u zich op uw etnisch profiel wanneer gevraagd werd of u meer risico zou lopen, dan een andere persoon, om slachtoffer te worden van willekeurig geweld (notities I, p. 23). U stelde dat u omwille van uw clan door Somaliërs "anders benaderd" en "verkleind" werd (notities II, p. 5). Wanneer gevraagd werd concrete voorbeelden te geven van **clandiscriminatie**, wees u naar een voorval in Jowhar, waarbij uw klanten soms weigerden te betalen nadat u hun haar had geknipt (ibidem). Dit voorbeeld is niet dienstig aangezien uw langdurig verblijf in Jowhar niet geloofwaardig is. De door u beschreven gevallen van discriminatie binnen de Somalische context kunnen niet beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Sociale uitsluiting, discriminatie en mogelijke uitingen van afkeur ten opzichte van leden van de Reer Hamar clan, ofschoon moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, zijn op zich **onvoldoende zwaarwichtig** om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Om tot toekenning van internationale bescherming te leiden, moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of niet kan beschermen. Uit uw verklaringen blijkt dat u in Mogadishu toegang had tot basisvoorzieningen zoals onderwijs, onderdak en voedsel. U gaf aan naar de Koranschool te zijn gegaan. Uw vader kon met zijn werk als verkoper op de Bakara Markt in uw levensonderhoud voorzien. Jullie woonden als gezinseenheid in een huis in district Wadajir/Medina (notities I, p. 6 & notities II, p. 6).

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat uw ouderlijk huis in beslag werd genomen door twee broers van de machtige Habr Gedir clan: "In 2003, toen mijn familie vermoord werd, zijn wij eigenlijk gevisieerd geweest omwille van onze achtergrond. [...] Als ik tot een machtigere clan had behoord, zou dat ons niet overkomen zijn" (notities II, p. 5). De Franse asielinstanties hebben uw verklaringen hieromtrent beoordeeld als "inconsistantes et peu personnalisées" en "trop peu substantielles" (CNDA, p. 2) (vrije vertaling: "inconsistent en weinig gepersonaliseerd" en "weinig inhoudelijk") (decision, p. 2 & CNDA, p. 2). Het CGVS twijfelt niet onmiddellijk aan de geloofwaardigheid van de feiten, maar wel aan de **gegrondheid van uw persoonlijke vrees** die hiermee verbonden is. Zo blijkt uit informatie, waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw dossier, dat de situatie van Mogadishu van 2003 niet vergelijkbaar is met de situatie van de stad anno 2024. In de periode na de val van Siad Barre werden minderheidsgroepen inderdaad systematisch gevisieerd door clanmilities en meerderheidsclans. Sindsdien is de macht van clanmilities ingeperkt en is er geen sprake meer van veralgemeende vervolging van minderheidsgroepen. U geeft dit ook zelf aan: "In Somalië, tijdens de oorlog, de mensen die de wapens opnamen en mensen doodden, zaten in een hoge positie. [...] Ze hebben ons allerlei zaken aangedaan: beroofd, vrouwen gedwongen gehuwd, ... Ik spreek niet over 2010 of recent. Nu is er een overheid in het land, maar er was een moment waarop dat niet zo was. Mijn ouders werden in 2003 vermoord en ons huis werd afgenomen" (notities I, p. 12-13). Er is 21 jaar verstreken sinds de inbeslagname van uw huis en dood van uw ouders. U heeft daarna nog zes jaar in Mogadishu gewoond zonder benaderd te zijn geweest door de daders, de broers [T.B.] en [D.B.]. U wijst dit toe aan het feit dat u de laatste zes jaren niet in Mogadishu, maar wel in Jowhar heeft gewoond. Er werd echter vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw langdurig verblijf in Jowhar. Uw familieleden, waarvan nog een aantal in Mogadishu wonen, zijn evenmin ooit benaderd geweest door de broers [B.] (notities II, p. 6-7). **Er dient te worden besloten dat uw vrees voor de vervolgers van uw ouders onvoldoende actueel is.** Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd meermaals gevraagd waarom u denkt dat [T.] en [D.] nog een bedreiging voor u zouden zijn. U antwoordde in algemene termen dat u ervan overtuigd bent dat u gedood zou worden en dat het probleem "nog steeds daar" is (notities I, p. 20). Er werd gevraagd naar de meest recente informatie die u over de broers heeft gehoord. U vertelde dat u in 2012 vanuit Kenia wou terugkeren naar Somalië, maar dat uw achterneef [B.A.] u dat afraadde. Hij stelde dat de situatie nog niet veranderd was, aangezien militieleden de overheid hadden vervoegd (notities I, p. 21). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u op de zetel van de Franse OFPRA uitgebreid bevraagd bent geweest over uw verblijf in Kenia. Op geen enkel moment heeft u gewag gemaakt van uw plannen om terug te keren naar Somalië (entretien, p. 6-9). Verder is uw meest recente nieuws intussen ook al 12 jaar oud. Bovendien betreft het niet uw persoonlijke situatie, maar wel de algemene trend waarbij militieleden de overheid vervoegden. Zelfs indien [T.] en [D.] betrokken zouden zijn bij de overheid, wat niet wordt

aangetoond, kan hieruit nog geen persoonlijke vervolgingsvrees worden opgemaakt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij u zouden opzoeken en doden indien u zou terugkeren naar Mogadishu. **Er dient eveneens te worden besloten dat uw vrees voor de broers onvoldoende gepersonaliseerd is.** U stelt dat u gedood zou kunnen worden indien u hen zou confronteren en uw huis zou terug eisen. U bent er echter niet toe verplicht om uw huis terug te eisen. Wanneer u daarop werd gewezen, stelde u eerst de vraag waar u dan zou kunnen wonen (notities I, p. 20). U zou, al dan niet tijdelijk, terecht kunnen bij familieleden die nog in de stad wonen en waarmee u nog in contact staat (cf. infra). Vervolgens stelde u dat [T.] en [D.] u zouden kunnen viseren: "Zelfs als ik het huis niet zou eisen, denk ik dat ze mij zouden komen viseren. [...] Ik heb een vrees dat ze mij zouden zoeken en doden" (notities I, p. 20). Nergens uit uw verklaringen is gebleken dat deze mensen het op u gemunt zouden hebben. U was een 11-jarig kind toen ze uw huis hebben overgenomen. Er kan moeilijk worden ingezien waarom ze u, indien u 21 jaar later zou terugkeren naar Mogadishu, zouden viseren. Ten tijde van uw interview bij de OFPRA, op 5 oktober 2017, leek u deze analyse te delen. Toen u daar over uw terugkeervrees werd bevraagd, vermeldde u enkel uw gebrek aan sociaal netwerk en huisvesting (CNDA, p. 3).

De gegrondheid van uw vrees voor de broers [T.B.] en [D.B.] kan dus niet overtuigen. Een zogenaamde gegronde vrees is nochtans een voorwaarde voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De vrees moet niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van een objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging, en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Zoals hierboven uiteengezet, worden de drie voorwaarden niet vervuld.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cqrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cqvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA

Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (cf. supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun anti-terreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

*Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. **Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.***

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden

dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dankzij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en anti-terreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u **persoonlijke omstandigheden** kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu (notities I, p. 23). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Er dient te worden opgemerkt dat u in Mogadishu over een sociaal netwerk beschikt. U stelde uitdrukkelijk geen persoon zonder familie te zijn: "Ik heb familieleden, verwanten en kennissen [in Mogadishu]" (notities II, p. 6). U vermeldde uw oom [D.], waarmee u nog contact heeft (notities I, p. 7). Uw dochter [R.] en haar maternale grootmoeder wonen ook in Mogadishu. U belt regelmatig met uw dochter, die het er "heel goed" stelt (notities I, p. 10). U heeft ook op uw Somalische familie kunnen rekenen voor financiële steun. Zo heeft uw tante [A.] u in 2009 geld opgestuurd waarmee u de Somalische-Keniaanse grens kon oversteken. Zij woont in Jowhar (notities I, p. 6-7). Eén van uw ooms was zelfs in staat om 4.500 euro in te zamelen voor de bekostiging van uw reis naar Europa (verklaring DVZ, vraag 36 & notities I, p. 23). Tot slot sprak u nog over uw tante [H.] in Afgooye, uw tante [K.] in Wanlaweyn, en een neef. Het zijn verwanten waarmee u nog sporadisch contact heeft en die het goed stellen (notities I, p. 7).

Gelet op wat voorafgaat, kan in uw hoofde geen geloofwaardige en gegronde vrees voor vervolging worden opgemaakt. U bent een volwassen, gezonde en geletterde man die in Kenia schoolliep en in Europa werkervaring opdeed. U was in staat om een illegale reis naar Europa te ondernemen, wat een zekere zelfredzaamheid demonstreert. Bovendien bent u in Mogadishu geboren, opgegroeid en beschikt u er over

een sociaal netwerk. Er kan aldus redelijkerwijze verwacht worden dat u terugkeert naar uw herkomstplaats en er in staat zou zijn om een leven uit te bouwen.

Er wordt besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De negen **documenten** die u neerlegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, kunnen hogervermelde vaststellingen niet wijzigen.

Uw origineel vluchtelingenregistratiedocument, vluchtelingenkaart en rantsoenkaart (map 'documenten' – stukken 1, 2, 3) onderbouwen uw verklaringen over uw verblijf in het Kakuma vluchtelingenkamp in Kenia. Dit element wordt niet betwist, maar kan niet aantonen dat u bij een terugkeer naar Somalië vervolgd zal worden. Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met de kopieën van de ICRC tracing van uw gezin en de overlijdensakte van uw vrouw (ibidem – stukken 4, 5). Haar overlijden houdt geen verband met uw persoonlijke vrees.

Uit de twee psychologische attesten (dd. 7 mei 2022 en 20 april 2024) blijkt dat u gediagnosticeerd werd met het post-traumatisch stresssyndroom of PTSS (map 'documenten' – stuk 6 & notities I, p. 10-11). Er moet worden opgemerkt dat PTSS gestoeld kan zijn op een veelvoud aan oorzaken, die niet noodzakelijk in verband staan met het door u ingeroepen asielrelaas. Een psycholoog doet immers louter vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen trauma's. Doch kan de psycholoog nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze trauma's werden opgelopen. Verder maakt het psychologisch attest evenmin melding van mentale problemen van die aard dat ze een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling uw verzoek om internationale bescherming. Het attest wijst er niet op dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen. Zoals hogerop aangestipt, gaf u aan zich goed te voelen bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud. Ook bij afloop bevestigde u in staat te zijn geweest uw relaas naar voren te brengen en vragen te beantwoorden (notities I, p. 2, 24 & notities II, p. 2, 14).

Uw documenten van het ziekenhuis, uw werkgever en de inburgeringscursus (map 'documenten' – stukken 7, 8, 9) hebben allen betrekking op uw verblijf in België. Deze elementen worden niet betwist, maar hebben ook geen betrekking op uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat hij de notities van zijn persoonlijk onderhoud en zijn negatieve beslissing in Frankrijk nooit heeft kunnen nagaan teneinde te kunnen opmerken dat een deel van zijn relaas niet genoteerd werd tijdens zijn asielprocedure. Volgens hem heeft de commissaris-generaal onvoldoende rekening gehouden met zijn persoonlijk profiel en omstandigheden, nu hij moeilijke tijden achter de rug heeft, met een depressie kampte en omdat hij in Frankrijk op straat moest overleven. Hij meent dat zij niet stilgestaan heeft bij wat er in de notities van het persoonlijk onderhoud in Frankrijk werd vastgelegd en dat hij wel degelijk zijn persoonlijke problemen met Al-Shabaab benoemd heeft, evenals zijn verblijfplaats in Jowhar. Hij wijst erop dat hij "Joha" vermeld heeft en dat hij pas de nodige medische en psychologische steun gekregen heeft in België, waardoor hij onder betere omstandigheden zijn grote onderhouden kon afleggen en nagaan. Hij benadrukt dat hij zijn persoonlijke problemen met Al-Shabaab op zeer gedetailleerde wijze toegelicht heeft en begrijpt niet waarom de notities van het persoonlijk onderhoud van Frankrijk anders luiden. Hij stelt voorts dat hij niet verweten kan worden dat zijn verklaringen in Frankrijk verschillend zijn, nu hij de tolk niet goed begreep omdat deze een zeer verschillend accent had.

Vervolgens meent verzoeker dat hij op verschillende vlakken gediscrimineerd werd en dat hij bij terugkeer weinig tot geen bescherming zal krijgen tegen zijn persoonlijke problemen, gezien het lage statuut van zijn clan in de Somalische maatschappij. Hij vervolgt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de ontbrekende bescherming voor minderheidsclans, wat hem extra kwetsbaar maakt voor gevaar en vervolging door Al-Shabaab.

Aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat zijn vrees voor de vervolgers van zijn ouders niet actueel is, verwijst hij naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij werpt op dat hoewel de gebeurtenissen met T.B. en D.B. in 2003 hebben plaatsgevonden, de situatie in Mogadishu tot op heden niet beter is. Hij herhaalt dat hij tot een minderheidsclan behoort en dat de bescherming voor hem nihil is, te meer nu de broers verbonden zijn aan de overheid.

Tot slot meent hij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en stipt hij aan dat over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoekers vrees is tweeledig: hij vreest bij terugkeer naar Somalië vervolgd te worden door (a) Al-Shabaab omdat hij zich bij hen diende aan te sluiten en door hen gevangen genomen werd en (b) de broers T.B. en D.B van de Habr Gedir clan omdat zij zijn ouderlijk huis in beslag genomen hebben en zijn ouders gedood hebben.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij de laatste jaren vóór zijn vertrek uit Somalië daadwerkelijk verbleven heeft in de stad Jowhar, gelegen in de provincie Middle Shabelle gezien (a) hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijfssituatie in Somalië in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek; (b) zijn uitvoerige kennis over Jowhar moeilijk gerijmd kan worden met de vaststelling dat hij daar maximum zes jaar als jongvolwassene gewoond heeft en de stad vijftien jaar geleden verlaten heeft en met de vaststelling dat zijn kennis dermate verbeterd is in vergelijking met zijn oppervlakkige en algemene verklaringen over Mogadishu zoals die blijken uit zijn Franse asiëldossier; (c) hij verschillende verklaringen aflegt omtrent zijn vervolging, vluchtmotief en terugkeervrees. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde recente herkomst uit Jowhar, kan evenmin geloof gehecht worden aan zijn asiërelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Daarentegen heeft hij consistente verklaringen afgelegd over zijn clanaffiliatie, de dood van zijn ouders en zijn geboorte en verblijf in Mogadishu, waardoor zijn nood aan internationale bescherming dient beoordeeld te worden ten aanzien van Mogadishu.
- ii) Verzoekers clanaffiliatie, die niet betwist wordt, volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade vast te stellen;
- iii) De gegrondheid van verzoekers vrees voor de broers T.B. en D.B. kan niet overtuigen gezien (a) zij onvoldoende actueel is; en (b) zij onvoldoende gepersonaliseerd is;
- iv) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen hogervermelde vaststellingen niet wijzigen daar (a) zijn origineel vluchtelingenregistratiedocument, vluchtelingenkaart en rantsoenkaart zijn verklaringen over zijn verblijf in het Kakuma vluchtelingenkamp in Kenia onderbouwen, maar niet aantonen dat hij bij een terugkeer naar Somalië vervolgd zal worden; (b) de kopieën van de ICRC tracing van zijn gezin en de overlijdensakte van zijn vrouw geen verband houden met zijn persoonlijke vrees; (c) de twee psychologische attesten geen melding maken van mentale problemen van die aard dat ze een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling zijn verzoek om internationale bescherming; (d) de documenten van het ziekenhuis, zijn werkgever en de inburgeringscursus geen betrekking hebben op zijn asiëlmotieven.

4.3.3. Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke regio van herkomst.

4.3.3.1. De motivering van de commissaris-generaal over verzoekers verblijf hetzij in Mogadishu hetzij in Jowhar is tegenstrijdig. Zich baserend op het Franse asiëldossier motiveert de commissaris-generaal enerzijds dat verzoeker er uitgebreide verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf in Mogadishu om in eenzelfde adem te stellen dat zijn verklaringen in Frankrijk over Mogadishu oppervlakkig en algemeen zijn.

De commissaris-generaal motiveert immers enerzijds dat verzoekers recente herkomst uit Jowhar ondermijnd wordt doordat hij ten aanzien van de Franse autoriteiten verklaard heeft dat hij in Mogadishu woonde tot aan zijn vertrek uit Somalië in 2009. Zij vervolgt dat hij in Frankrijk *“uitgebreide, concrete en eenduidige verklaringen”* aflegde omtrent zijn verblijf in Mogadishu. Zij wijst hiervoor op het volgende: *“U beantwoordde vragen over de faciliteiten, voornamen gebouwen en de plaatsen waar u boodschappen deed (entretien, p. 3). U beschreef uw persoonlijk herinneringen van de strijd tussen de Transitional Government en de Islamic Courts Union (ICU) in 2006 in Mogadishu. U beschreef ook het bestuur van de ICU en de impact op uw dagelijks leven. Specifiek verwees u naar een vredige tijd en de gedwongen sluiting van cinema’s (entretien, p. 4). Aangezien er geen clanconflicten en plunderingen meer plaatsvonden, was het “dag en nacht” verschil voor de bewoners van Mogadishu (entretien, p. 5).”*

Anderzijds oordeelt de commissaris-generaal dat er afbreuk gedaan wordt aan zijn recente herkomst uit Jowhar doordat zijn verklaringen over Jowhar ingestudeerd lijken. Immers zou de uitvoerige kennis die hij over Jowhar tentoonspreidt moeilijk verenigbaar zijn met de "*oppervlakkige en algemene verklaringen*" over Mogadishu die hij heeft afgelegd in het kader van zijn Franse asielprocedure. Zij motiveert dat uit de Franse interviewnotities blijkt dat hij niet veel kon vertellen over de geografische en politieke opmaak van Mogadishu, wat maakt dat de vaststelling dat hij bij de Belgische asielinstanties wel uitgebreid kon vertellen over zijn laatste verblijfplaats in Somalië, leidt tot de conclusie dat zijn kennis over Jowhar ingestudeerd is.

De motieven van de bestreden beslissing laten niet toe te weten waarom de commissaris-generaal de inhoud van zijn verklaringen over Mogadishu op twee verschillende, dan wel tegenstrijdige manieren beoordeelt. De bestreden beslissing berust aldus op intern tegenstrijdige motieven wat betreft de relevantie van verzoekers regio van herkomst in Somalië, wat nochtans een kernaspect betreft in de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming.

4.3.3.2. Voorts getuigt de beoordeling van de commissaris-generaal van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in Jowhar evenmin van de nodige zorgvuldigheid. De commissaris-generaal acht het niet geloofwaardig dat verzoeker vóór zijn vertrek uit Somalië in Jowhar heeft verbleven en hecht hierdoor evenmin geloof aan de feiten die zich er volgens hem hebben voorgedaan.

De commissaris-generaal is onder meer de mening toegedaan dat verzoekers verklaringen over Jowhar ingestudeerd lijken. Verzoekers gedetailleerde kennis van Jowhar is volgens de commissaris-generaal moeilijk verenigbaar met de "*oppervlakkige en algemene verklaringen*" die hij over Mogadishu zou hebben afgelegd ten aanzien van de Franse asielinstanties. Zoals reeds *supra* uiteengezet werd, betreft dit echter een tegenstrijdige motivering, gezien er eerder werd verwezen naar zijn "*uitgebreide, concrete en eenduidige verklaringen*" over Mogadishu. Voorts stelt de commissaris-generaal de Raad niet in de mogelijkheid om de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen inzake een beweerde ingestudeerde kennis over Jowhar, te toetsen aan algemene landeninformatie. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële informatie die toelaat deze verklaringen te verifiëren en tot een behoorlijke afweging te komen van alle elementen teneinde zich een oordeel te kunnen vormen over de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst uit Jowhar. Aldus dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft onderzocht.

Ook al wordt eerst geponeerd dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt over zijn verblijf in Somalië, is de commissaris-generaal vervolgens toch van oordeel dat verzoeker wel consistente verklaringen heeft afgelegd over zijn geboorte en verblijf in Mogadishu, ten aanzien waarvan zijn nood aan internationale bescherming volgens haar moet worden beoordeeld. Niet alleen ontbeert deze redenering iedere logica, bovendien staat dit lijnrecht tegenover de beslissing van de Franse asielautoriteiten en beroepsinstantie, waarop de bestreden beslissing eveneens gebaseerd is. In Frankrijk maakte hij geen melding van een verblijf in Jowhar, maar stelt hij dat hij tot 2009 in Mogadishu gewoond heeft totdat hij vluchtte naar Kenia (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "*entretien* 05.10.17", p. 2-3). De "*Directeur General De l'Office Français de Protection des Refugies et Apatrides*" weigert het verzoek om internationale bescherming omdat verzoekers verklaringen over zijn afkomst uit Mogadishu oppervlakkig en algemeen zijn, waardoor zijn afkomst uit Mogadishu niet als vaststaand kan worden beschouwd. Hoewel hij blijk gaf van enige kennis van de plaatsnamen van de Mogadishu en van de belangrijkste conflicten aldaar, bestonden zijn antwoorden eigenlijk enkel uit het aanduiden van bekende gebeurtenissen, zonder te preciseren hoe deze een impact hadden op zijn persoonlijk leven (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "*OFRA* 29.12.17"). Deze beoordeling werd in beroep bevestigd, nu het Franse "*Cour Nationale du Droit d'Asile*" geoordeeld heeft dat verzoekers verklaringen te onvolledig waren om zijn afkomst uit Mogadishu vast te stellen. Zo gaf hij weinig precieze en gedetailleerde details over Mogadishu en zijn persoonlijke en professionele situatie daar en waren zijn antwoorden over de komst van de Unie van Islamitische Rechtbanken, de overname van de stad door de overgangsregering en vervolgens door Al-Shabaab, en de gevechten die daar plaatsvonden, kort en ontwijkend (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1, "*Cour Nationale du Droit d'Asile* 10.10.19").

De motieven in de bestreden beslissing laten niet toe te begrijpen waarom zijn herkomst uit oftewel zijn lang verblijf in Mogadishu wel aannemelijk wordt geacht en in dit verband het oordeel van de Franse asielinstanties dan weer niet wordt bijgetreden. Bovendien en hoewel de commissaris-generaal aanvoert dat verzoeker consistente verklaringen heeft afgelegd over zijn geboorte en verblijf in Mogadishu, blijkt uit een lezing van de notities van de persoonlijk onderhouden dat verzoeker in België niet opnieuw bevraagd werd omtrent zijn verblijf in Mogadishu.

Gelet op het geheel van voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken in het administratief dossier onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst.

Daar het bewijs van identiteit, nationaliteit en herkomst een essentieel element vormen in de asielprocedure en de motieven hieromtrent enerzijds intern tegenstrijdig zijn en niet kunnen getoetst worden aan objectieve landeninformatie, kan verzoekers vervolgingsvrees niet terdege worden onderzocht en dringt een bijkomend onderzoek zich op. In voorliggende zaak is het nodig om vooreerst een duidelijk beeld te verkrijgen van verzoekers regio van herkomst of een behoorlijk onderzoek te voeren naar de samenwerkingsplicht in dit verband, alvorens de Raad zich op nuttige wijze kan uitspreken over de overige motieven in de bestreden beslissing, omtrent de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab en met de broers van de Habr Gedir clan, evenals omtrent de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

4.4. Rekening houdend met wat voorafgaat, alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.5. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO